

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

29 MEI 1991

ONTWERP VAN DECREET

**houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting
van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1991**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Huisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Landinrichting
uitgebracht door mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche
aan de Commissie voor Financiën en Begroting**

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting heeft de haar toegewezen decreetsbepalingen

Samenstelling van de Commissie:

Voorzitter : de heer R. Van Rompaey.

Vaste leden : de heren G. Beerden, P. Breyne, M. Olivier, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heren J. Van Eetvelt, R. Van Rompaey ;

de heren A. **Beckers**, H. De Loor, E. Pinoie, J. Timmermans ;

de heren F. Verberckmoes, A. Verlinden, F. Vreven ;

mevrouw F. Brepoels, de heer P. Vangansbeke.

Plaatsvervangers:

de heren J. De Seranno, C. Marchand, mevrouw M. Panneels-Van Baelen, de heren E. Vankeirsbilck, J. Van Looy, A. Van Nevel ;

de heren J. Dufaux, mevrouw O. Lefeber, mevrouw L. Maximus, de heer J. Van der Sande ;

de heren P. Berben, J. Buchmann, W. Taelman ;

mevrouw N. Maes, de heer J.-P. Pillaert.

Zie :

9-II-A (19904991)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet

— Nrs. 2 en 3 : Amendementen

en secties van hogervermeld ontwerp van decreet in haar vergaderingen van 30 april en 14 mei 1991 besproken en goedgekeurd.

Het verslag over de bespreking van de begrotingsartikelen die tot de bevoegdheid van de Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting behoren omvat twee delen :

A. Huisvesting en Ruimtelijke Ordening. Deze materie behoort tot de bevoegdheid van de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting en omvat de ruimtelijke ordening, de monumenten en de landschappen en de huisvesting.

B. Landinrichting. Deze materie behoort tot de bevoegdheid van de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

A. HUISVESTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

1. Toelichting door de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting

De Gemeenschapsminister verklaart dat de globale begrotingsaanpassing voor wat de kredieten betreft die onder zijn bevoegdheid vallen, 9,157,1 miljoen frank bedraagt in betalingskredieten, en 83,9 miljoen frank in vastleggingskredieten.

Hiervan kan men al dadelijk het grootste gedeelte, namelijk bijna 9 miljard (om juist te zijn 8.925 miljoen frank) verklaren als gevolg van de uitvoering van de bepalingen van het decreet van 21.12.1990 met betrekking tot de afschaffing van de fondsen.

Tevens werden voor 301,7 miljoen frank bijkredieten ingeschreven bij de variabele kredieten in uitvoering van de artikelen 37 en 38 van hetzelfde decreet, in functie van de overdracht van 1990 naar 1991, waarbij rekening werd gehouden met de meest actuele cijfers van de over te dragen saldi.

Rest dan nog 232,1 miljoen frank bijkredieten, verdeeld over de bevoegdheden Ruimtelijke Ordening en Stedebouw, Monumentenzorg en Huisvesting.

— Ruimtelijke Ordening en Stedebouw (Sectie 76)

In de sector Ruimtelijke Ordening en Stedebouw werden de bijkredieten beperkt tot 2,5 miljoen frank, waarvan 2,4 miljoen werden gecompenseerd.

Het betreft hier bijkredieten vorige jaren : vooreerst een onbetaalde factuur van 1.600,-frank van de Administratie van het Kadaster van 1987, te laat ingediende staten van reizen verblijfskosten van de leden van de commissies van advies in verband met de Ruimtelijke Ordening ten belope van $\pm$ 90.000 frank, en tenslotte 2,3 mio frank benodigd voor de uitbetaling van studieopdrachten (onder andere van de Koning Boudewijnstichting en de R.U. Gent) die werden vastgelegd op de begroting 1989.

Dit laatste bijkrediet werd om begrotingstechnische redenen (Overeenkomstig artikel 7, § 1, van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de Rijkscomptabiliteit dekt een niet-gesplitst krediet én de vastleggingsakte én de ordonnanceringsverrichting) , ingeschreven

op een niet-gesplitst krediet, terwijl de compensatie op een gesplitst krediet, zowel in vastleggingen als ordonnanceringen gebeurt ; de betrokken basisallocatie was immers voorheen een niet-gesplitst krediet.

Bij de basisallocatie 33.90.76 tenslotte, nl. de schadevergoeding lastens het Fonds voor de Planshade werd het variabel krediet verhoogd met 43,6 miljoen als gevolg van de uitvoering van artikelen 37 en 38 van het decreet van 21 december 1990, zoals hierboven reeds vermeld werd.

Hierbij werd vooreerst uitgegaan van toegewezen ontvangsten ten belope van 30 miljoen frank voor het begrotingsjaar 1991, en een vermoedelijk saldo van 96,1 miljoen frank dat zou worden overgeheveld. Rekening houdend met de meest actuele cijfers bedraagt de noodzakelijke aanpassing bij een ongewijzigd gebleven raming aan geaffecteerde ontvangsten voor het begrotingsjaar 1991 43,6 miljoen bijkomend.

Dit bedrag werd dan ook weerhouden.

— Monumenten en Landschappen (Sectie 77)

Voor de sector Monumentenzorg werd eindelijk rekening gehouden met de problemen die deze sector reeds gedurende jaren kent. In de sector van de privé-monumenten zijn de kredieten rampzalig laag, ongeacht het feit van het economisch nut en het belang van een doorgevoerde monumentenzorg voor onder andere de werkgelegenheid in de bouwsector.

Hiertoe werd vooreerst de mogelijkheid gecreëerd een gedeelte van de kredieten voor het lopend jaar over te hevelen om de opgelopen achterstand in de privé-monumentenzorg (basisallocatie 51.01.77) weg te werken : hiertoe werden 71,2 miljoen vastleggingskredieten en 56,2 miljoen frank aan ordonnanceringskredieten vrijgemaakt.

Enige ademruimte werd hierdoor verkregen.

Verder werd voor de basisallocatie 63.03.77, aandeel van het Vlaams Gewest in de kosten van werken ondernomen door provinciale en lokale besturen aan beschermde monumenten andere dan deze bestemd voor erkende erediensten, seminaries en pastorieën, een bijkrediet voorzien van 50 miljoen frank aan vastleggings- en 25 miljoen aan ordonnanceringskredieten, dit in het licht van de ingediende dossiers.

Zeer belangrijk is het feit dat er eindelijk een aanzet werd gegeven tot het wegwerken van de achterstand in de betalingen van de werken aan de drie monumentale kerken, nl. de O.-L.-Vrouwkathedraal te Antwerpen, de St.-Niklaaskerk te Gent en de St.-Romboutstoren te Mechelen.

Inderdaad bedroeg de achterstand bij het opmaken van de voorstellen voor de aanpassing van de begroting 1991 hier globaal 340,8 miljoen frank voor deze drie monumenten.

Er werd uiteindelijk slechts 170,8 miljoen frank ingeschreven op een nieuwe basisallocatie 63.06.77, die duidelijk vermeldt dat het uitsluitend gaat over de aanzuivering van de achterstallige betalingen, maar toch is dit een grote stap in de goede richting.

Tenslotte werd een vermindering , respectievelijk vermeerdering doorgevoerd van 0,5 miljoen frank op de basisallocaties 12.01.77 en 33.02.77. Het betreft hier een interne verschuiving, waardoor de toelage aan de v.z.w. Archeologische Inventaris gehandhaafd blijft op het peil van 1990.

— Sociale Huisvesting (Sectie 78)

Alle verhogingen die worden genoteerd in de sector van de Huisvesting vloeien voort, zoals reeds hierboven vermeld, uit de uitvoering van de bepalingen van **het** decreet van 21.12.1990 met betrekking tot de afschaffing van de fondsen, en zijn in feite allen bijkredieten ter compensatie van geannuleerde saldi per eind 1990.

Tot zover de realiteit, en de cijfers die werden ingeschreven in het voorliggend ontwerpdecreet. De wensen, verwoord in de voorstellen die werden gemaakt bij de **begrotings**controle 1991, gaan nog verder dan de hiervoor vermelde cijfers : inderdaad werden bepaalde voorstellen gedaan tot aanpassing van de begroting 1991 die niet werden weerhouden na bilaterale contacten, maar die nochtans belangrijk genoeg zijn om te vermelden.

De genoemde voorstellen bevinden zich alle in de sector Huisvesting. Vooreerst was er een voorstel om in het kader van de alternatieve financiering de basisallocatie 41.69.78, de huurcompensatie aan het Vlaams Woningfonds ten behoeve van de minder goedgezinnen, te vermeerderen met 500 miljoen frank aan vastleggingen, en 150 miljoen frank aan betalingskredieten.

Het systeem van de huurcompensatie in het kader van de alternatieve financiering verwerft steeds meer bekendheid, en geeft aanleiding tot een toenemend aantal aanvragen. Verder werd aangetoond dat er zich reeds een theoretisch tekort voordeed bij het indienen van de voorstellen op 5 februari 1991, dat zoals de prognoses voorspelden, nog steeds aangroeit.

De Inspectie van Financiën was van oordeel dat het op dit ogenblik niet wenselijk was in te gaan op de voorstellen tot verhoging, omdat er vooreerst onvoldoende gegevens of aanwijzingen zouden aanwezig zijn om een ernstige raming te maken van de werkelijke omvang van de kredieten die boven de reeds in de begroting ingeschreven 568,4 miljoen frank zullen vereist zijn.

Nochtans vestigt de Inspectie van Financiën verder de aandacht op het feit dat het systeem van de alternatieve financiering van sociale woningen financieel en budgettair belangrijke voordelen biedt ten opzichte van de bestaande klassieke financiering, en in welke mate men dit systeem verder zou kunnen uitbouwen om een afbouw mogelijk te maken van de huidige financieringswijze, die een zeer zware last legt op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, en waarbij men tevens kan vaststellen dat de bereikte resultaten geenszins beantwoorden aan de normen die gesteld worden in de **woon**-behoefte studie 1990-2000.

Een tweede voorstel dat niet werd weerhouden, betreft de verhoging van de kredieten voor de basisallocatie 51.06.78, nl. de uitvoering van artikel 80 van de Huisvestingscode, vroeger de Wet Brunfaut genoemd. Hier werden door de Gemeenschapsminister, als uiterste minimum, 200 miljoen frank vastleggingen en de corresponderende **ordonnancerin**gen ten belope van 60 miljoen gevraagd.

Bij het opstellen van de oorspronkelijke begroting 1991 werden voorstellen gedaan om dit krediet op te trekken tot 1.600,0 miljoen frank VK en 1.027,0 miljoen OK : de Inspectie van Financiën ging met dit gefundeerde voorstel trouwens akkoord.

Nochtans werden er uiteindelijk slechts 710,0 miljoen VK en 719,0 miljoen OK ingeschreven in de begroting 1991.

Van die 710 miljoen frank is bovendien 71 miljoen frank exclusief gereserveerd voor de afwerking van de lopende gemeentelijke projecten (nieuwe gemeentelijke initiatieven vallen vanaf 01/01/1991 onder het Investeringsfonds). Er blijft dus nog 639 miljoen frank over voor nieuwe projecten.

Omwille van budgettaire redenen werd ook dit voorstel niet weerhouden.

De Vlaamse Executieve gelastte de Gemeenschapsminister de nodige maatregelen te treffen om binnen dit beperkte budget te blijven. Hieraan zal uiteraard gevolg moeten worden gegeven. Daartoe zal evenwel een zeer drastische selectie moeten worden doorgevoerd in de lopende projecten.

Uiteindelijk werd een voorstel gedaan om het krediet van de basisallocatie 52.02.78, de premies in toepassing van de reglementering inzake het verlenen van een premie voor het bouwen, kopen en saneren van een woning, te verhogen met 200,0 miljoen frank. Inderdaad kon op 5/02/1991 reeds worden aangetoond dat het toegekende krediet van 3.880,1 miljoen frank niet zal volstaan om alle toegekende en toe te kennen premies vast te leggen.

In de stukken die voorgelegd werden bij de opmaak van de begroting 1991 werd overduidelijk aangetoond dat hier een krediet van 4.310,1 miljoen frank diende te worden ingeschreven. Om budgettaire redenen werd dit cijfer teruggebracht tot de weerhouden cijfers, of 430,0 miljoen frank minder. Bij de aanpassing van de begroting 1991 wordt dan een minimumverhoging gevraagd van 200 miljoen frank ; ook dit werd niet toegestaan.

De hierboven vermelde voorstellen zullen bij het opmaken van de begroting 1992 alle weer opduiken.

De Gemeenschapsminister zal niet nalaten ook dan gefundeerde voorstellen in die zin te doen, in de hoop dat er dan voldoende kredieten zullen worden voorzien.

AANPASSING MIDDELENBEGROTING

+	13.191,8 miljoen frank
–	790,8 miljoen frank
+	12.401,0 miljoen frank

AANPASSING UITGAVENBEGROTING

	NGK	VK	OK
GM	+ 1.599,5 – 16,6 + 44,4	+ 776,9	+ 140,0 – 86,2
59b	+ 1.085,4 – 1.843,3 + 242,5	+ 428,5 – 129,3	+ 326,2 – 64,9
107 q	+ 9.646,2 – 179,3 + 326,9	+ 502,1 – 2,3	+ 179,1 – 167,6
	+ 10.905,7	+ 1.575,9	+ 326,6
	11.232,3		
	– 1.168,7		

11.232,3 waarvan 9.469,2 voortvloeiend uit afschaffing Fondsen. Werkelijke aanpassing = 1.763,1 miljoen frank

GLOBALE AANPASSING
BEVOEGDHEDEN GEMEENSCHAPSMINISTER
L.G. WALTNIEL

Sectie	NGK	VJ	VK	OK	VAR.K
76	0,1	+ 2,5	– 2,3	– 2,3	+ 43,6
77	+ 170,8		+ 86,2	+ 61,2	
78	+ 8.925,0				+ 258,1
Totaal	+ 9.095,7	+ 2,5	+ 83,9	+ 58,9	+ 301,7
Betalingskredieten :	NGK + VJ + OK				= + 9.157,1
Vastleggingskredieten :	VK				= + 83,9
Variabele kredieten :	VAR. K				= + 301,7

Gevolg van de afschaffing van de fondsen :
8.925,0 + 43,6 + 258,1 = 9.226,7

Werkelijke begrotingsaanpassing (BK) :
232,1 miljoen frank

2. Bespreking

Een lid vraagt bij ordemotie het woord. Hij merkt op dat de door de Vlaamse Raad goedgekeurde begroting voor het begrotingsjaar 1991 nog niet in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Hij stelt vragen naar de juridische mogelijkheid om de aanpassing te bespreken, vermits het decreet nog niet werd bekrachtigd en afgekondigd door de Vlaamse Executieve. Volgens hem is er dus geen decreet. Hij vraagt om de stemming over de aanpassing te reserveren en verzoekt de Gemeenschapsminister, als afgevaardigde van de Vlaamse Executieve om uitleg.

Een afgevaardigde van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, deelt mede dat de begroting goedgekeurd werd door de Vlaamse Raad, en bekrachtigd en afgekondigd werd door de Vlaamse Executieve. Er is dus wel een decreet. Er zijn uitgaven gedaan vanaf 1 januari 1991 tot heden.

Wat de publikatie van het decreet betreft, wijst hij erop dat de bepalingen ter zake van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen een tweetaalige publikatie van decreten oplegt. Hij pleit voor de wijziging hiervan om aldus veel tijd en geld te besparen.

Hij wijst er vervolgens op dat de drukproeven op 2 mei naar het Belgisch Staatsblad gaan, zodat de begroting in de loop van de week daarop kan gepubliceerd worden in het Belgisch Staatsblad.

Het lid betuigt zijn instemming met deze toelichting, en vraagt eveneens aandacht voor Sectie 79 (Grondfonds).

De Gemeenschapsminister verklaart dat hiervoor 10,0 miljoen frank werd voorzien.

— Sociale huisvesting

Een lid merkt op dat het systeem van de huurcompensatie toegekend aan het Vlaams Woningfonds, in het kader van de alternatieve financiering, ten behoeve van minder goeude gezinnen, afloopt op 30 juni 1991. Hij vraagt of er reeds schikkingen zijn of zullen worden getroffen om de toepassing van het huurcompensatiesysteem te verlengen.

De Gemeenschapsminister verwijst ter zake naar artikel 13 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990.

Artikel 13 bepaalt dat het Besluit van toepassing is tot 30 juni 1991, uitgezonderd voor die initiatieven waarvan de ruwbouw voltooid is en waarvoor de aanvraag tot het bekomen van het systeem van de huurcompensatie, voorzien in artikel 5 van het B.V.E. van 4 april 1990 werd toegestaan.

Hij deelt mede dat principiële goedkeuring werd gegeven voor 944 woningen. Met betrekking tot de woonnoodgebieden zijn er thans 854 aanvragen ingediend en 26 projecten. Buiten de woonnoodgebieden zijn er 20 dossiers ingediend. De erkende bouwmaatschappijen bouwden met het klassiek financieringsstelsel in 1990 588 woningen.

De Gemeenschapsminister verwijst voor nog meer cijfermatige overzichten qua woonbehoeften naar de brochure „De woonbehoeften in Vlaanderen voor de periode 1990-2000”. Qua nieuwbouw wordt de netto-woonbehoefte geraamd op 1500 woningen. Het systeem van de alternatieve financiering kan goed inspelen op deze woonbehoeften. Hij deelt mede dat een voorontwerp van wijzigingsbesluit van het Besluit van 4 april 1990 aan de Executieve werd voorgelegd. De datum van 30 juni 1991 zou gelden als datum voor de aanvraag van de huurcompensatie en niet als datum van voltooiing van de ruwbouwwerken. De huurcompensatie moet aangevraagd worden vóór 30 juni 1991.

Vervolgens wijst de Gemeenschapsminister op de ontoereikende financiële middelen. Deze 944 woningen kunnen niet gefinancierd worden met kredieten voorzien voor de huurcompensatie. Ten gevolge van deze budgettaire beperkingen werden dan ook slechts principiële goedkeuringen verleend. Voor 332 woningen werd echter een definitieve goedkeuring verleend.

De Gemeenschapsminister merkt verder op dat nog wijzigingsbesluiten zullen genomen worden o.m. tot aanpassing van bepaalde woonnoodgebieden en bepaalde beschikkingen. Het sociaal huurstelsel dat van toepassing is voor de erkende bouwmaatschappijen zal eveneens gelden voor de woonnoodgebieden wanneer de initiatiefnemer een erkende bouwmaatschappij, een OCMW, een gemeente of het Vlaams Woningfonds is.

Een lid dat niet tot de Commissie behoort stelt in verband met de eventuele vervaldatum van 30 juni 1991, of het begrip „woonnoodgebied” eveneens wordt opgeheven. Tevens vraagt het lid welke de repercussies zijn op de bepalingen van andere Besluiten van de Vlaamse Executieve.

De Gemeenschapsminister merkt ter zake op dat het begrip slechts vermeld wordt in één enkel Besluit van de Vlaamse Executieve. Hij stelt dat het begrip „woonnoodgebied” een concept is van de Vlaamse Executieve. Het slaat niet enkel op een kansarme buurt, maar het is ook een gebied waarvoor bepaalde parameters worden gehanteerd, zoals het aantal woningen opgetrokken vóór 1946, de leeftijd van de bewoners, het inkomen en dergelijke meer.

Hetzelfde lid vraagt of nu 30 juni 1991 eveneens het Besluit in verband met de vaststelling van de criteria inzake woonnoodgebieden vervalt.

De Gemeenschapsminister antwoordt hierop bevestigend. Tevens betreurt hij de opheffing van dit stelsel en pleit hij voor een verdere toepassing ervan na 30 juni 1991.

In verband met het sociaal grondbeleid verzoekt een lid om nadere toelichting in verband met de gebruikte vastlegingskredieten.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat hij deze informatie zal mededelen.

Vervolgens informeert hetzelfde lid naar de uitvoeringsbesluiten van het decreet van 16 juni 1982 houdende maatregelen voor een sociaal grondbeleid. Meer concreet vraagt hij welke schikkingen er zijn of zullen genomen worden om deze te publiceren.

De Gemeenschapsminister is echter van oordeel dat, vermits het decreet dateert van 1982, een eventuele actualisering zich opdringt.

Het lid meent dat dit decreet nu moet toegepast worden vermits het kracht van wet heeft. De Executieve moet de decreten uitvoeren.

De Gemeenschapsminister deelt vervolgens mede dat een Commissie werd opgericht om bepaalde aspecten van het grondbeleid door te lichten, o.m. ook de problematiek in Vlaams-Brabant. Deze Commissie moet haar besluiten formuleren vóór eind mei. Het decreet inzake het grondbeleid is echter veel ruimer dan het aspect Vlaams-Brabant, het belangt het ganse Vlaamse grondgebied aan.

Het lid beklemtoont dat bij hoogdringendheid moet ingegrepen worden en illustreert dit met een cijfermatig overzicht van de prijzen van bouwgronden en woningen.

Een ander lid vestigt de aandacht op de impasse waarin de sociale woningbouw zich thans bevindt. Via de alternatieve financiering werd gepoogd deze impasse enigszins te doorbreken en de resultaten ervan zijn bemoedigend.

Het lid peilt vervolgens naar de mogelijke negatieve implicaties van stijgende rentevoeten op de bereidheid tot investeren in projecten in het kader van de alternatieve financiering. De druk van de rentestijging op het systeem van de alternatieve financiering zou enigszins getemperd kunnen worden door een verhoogde overheidssteun, wat wenselijk is, gezien de al te krappe financiële middelen waarover de sector sociale huisvesting thans beschikt.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat dit probleem nog niet terdege werd onderzocht. Hij beaamt dat een stijging van de rentevoeten wel degelijk een weerslag heeft op het door de investeerders beoogde rendement. Hogere rentevoeten drukken op de rentabiliteit. Het rendement is trouwens beperkt door het Besluit van 4 april 1990.

Vervolgens wijst hij erop dat het thans niet mogelijk is om alle principieel goedgekeurde aanvragen vast te betoelagen, gezien het tekort van 160 miljoen frank aan huurcompensaties. Hij deelt mede dat het systeem van de alternatieve financiering aan de overheid 3 % rentetussenkost kost, terwijl de rentetussenkost aan het Vlaams Woningfonds 5 % kost. Inzake de alternatieve financiering bestaat er nog een beperkte marge tot tussenkomst. Maar hij wijst erop dat de kredieten nu reeds ontoereikend zijn en dat bijkredieten werden geweigerd.

De Gemeenschapsminister besluit dat het alternatieve financieringssysteem het best tegemoet komt aan de noden inzake sociale huisvesting.

Wat de sociale huurprijs betreft is hij van oordeel dat deze moet vastgesteld worden.

— Monumenten en Landschappen

Een lid verheugt zich over de verhoging van de vastleggingskredieten voor de sector privé-monumenten (B.A. 51.01) (particulieren en privé-instellingen). Hiertoe werd een gedeelte van de vastleggingskredieten voor het lopend jaar overgeheveld (35 miljoen frank van de allocatie 63.04) en een verhoging van 36,2 miljoen frank doorgevoerd. De stijging van de vastleggingskredieten bedraagt aldus 71,2 miljoen frank en deze van de ordonnanceringskredieten 56,2 miljoen frank.

Hij vraagt aan de Gemeenschapsminister een overzicht van de evolutie van het aantal ingediende dossiers, het aantal dossiers waarvoor overheidssteun werd verleend en de hierbij gestelde prioriteiten, zowel voor privé-monumenten (particulieren en privé-instellingen, B.A. 51.01) als voor de werken uitgevoerd aan beschermde monumenten door lokale en provinciale overheden (B.A. 63.03.77). Op basisallocatie 63.03.77 is er eveneens een stijging vast te stellen van 50 miljoen frank aan vastleggingskredieten en 25 miljoen frank aan ordonnanceringskredieten.

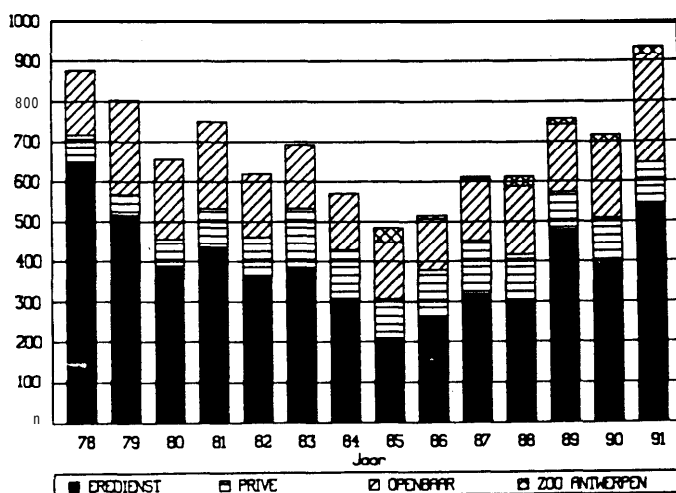
De Gemeenschapsminister licht deze evolutie toe aan de hand van de volgende tabellen.

Evolutie van de kredieten voor de restauratiesector
in Vlaanderen

Kredieten restauratiesector voor de Vlaamse Gemeenschap
(in miljoen frank)

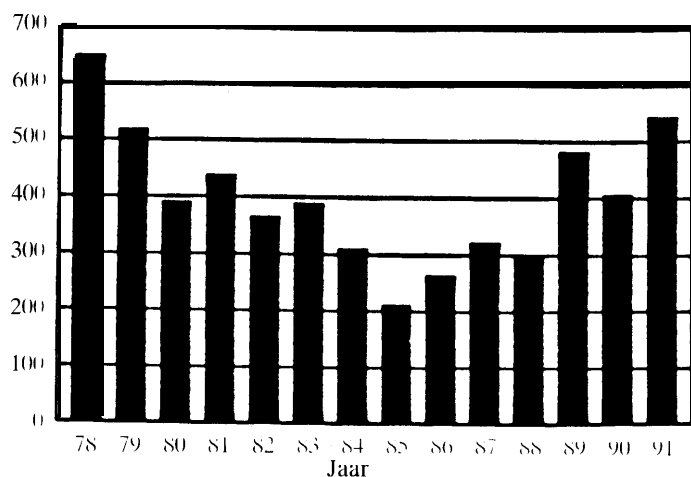
	Ere dienst	Privé	Openbaar	zo0 Antwerpen	Totaal
1978	648,9	68,9	157,9		875,7
1979	517,0	50,9	235,7		803,6
1980	389,9	67,4	198,5		655,8
1981	436,7	96,3	218,0		751,0
1982	363,2	98,9	157,3		619,4
1983	386,8	146,9	159,1		692,8
1984	308,7	120,7	140,9		570,3
1985	210,7	96,9	140,3	37,9	485,8
1986	262,8	116,5	128,0	9,1	516,4
1987	320,0	132,4	154,7	5,4	612,5
1988	300,0	117,0	171,8	24,3	613,1
1989	480,0	93,5	169,4	14,9	757,8
1990	405,0	105,3	190,6	16,4	717,3
1991	541,0	105,3	270,5	20,0	916,8

In miljoen frank

Evolutie kredieten eredienstgebouwen

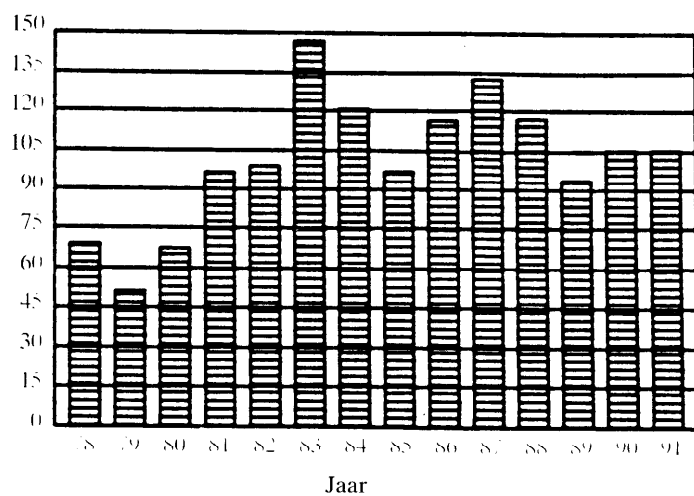
In miljoen frank

Noot : In de periode 1980 tot en met 1984 werd er geen onderscheid gemaakt tussen als monument beschermde en niet-beschermde kerk. Voor deze periode werd in de bovenstaande tabel dan ook slechts 85 % weerhouden van het initiële ingeschreven krediet, als zijnde het approximatief percentage dat gespendeerd werd aan beschermde kerken.

Evolutie kredieten voor privé-monumenten

In miljoen frank

Evolutie kredieten voor openbare monumenten

In miljoen frank

Het lid vraagt vervolgens hoeveel overheidssteun verleend werd voor de afwerking van de drie monumentale kerken, namelijk de O.-L.-Vrouwkathedraal te Antwerpen, de Sint-Niklaaskerk in Gent en de Sint-Romboutstoren in Mechelen en hoelang de restauratiewerken nog zullen duren. Wat Antwerpen betreft, wijst hij erop dat in 1993 Antwerpen zal fungeren als Culturele Hoofdstad van Europa.

Hij stelt een verhoging vast van 170,8 miljoen frank ingeschreven op een nieuwe basisallocatie 63.06.77 die duidelijk vermeldt dat het uitsluitend gaat over de aanzuivering van de achterstallige bedragen.

De Gemeenschapsminister belooft de gedetailleerde gegevens, vervat in de brochure over monumentenzorg, aan de Commissieleden te bezorgen.

Wat de monumentale kerken betreft, wijst de Gemeenschapsminister erop dat de restauratiewerken jaren in beslag namen en de contractuele herzieningen zorgden voor heel wat kredietaanpassingen. Aan de restauratiewerken van de OLV-Kathedraal te Antwerpen werd in de periode 1976-1989 450 miljoen frank besteed, in 1990 ; 45 miljoen frank en in 1991, 15 miljoen frank. In totaal ongeveer 600 à 650 miljoen frank.

De achterstallige bedragen voor betalingen van restauratiewerken voor de OLV-Kathedraal te Antwerpen zijn weggewerkt. Voor de Sint-Romboutskathedraal bedragen ze 182.051.776 frank ; voor de Sint-Niklaaskerk te Gent : 97.028.399 frank, zijnde een totaal van 279.080.175 frank.

Een lid vestigt nog de aandacht op het personeelstekort bij de Provinciale Diensten in Antwerpen. Er is een aanzienlijke achterstand inzake de afgifte van bouwvergunningen, waardoor de normale ruimtelijke ordening en ontwikkeling in het gedrang komt. Hij vraagt dat maatregelen zouden genomen worden door de Vlaamse Executieve.

De Gemeenschapsminister beaamt de nefaste gevolgen voor de bouwsector en het bedrijfsleven en zal dit mededelen aan de Vlaamse Executieve

3. Stemming

Ter stemming gelegd, worden de begrotingsartikelen en decreetsbepalingen die aan de Commissie werden toegewezen met betrekking tot huisvesting, ruimtelijke ordening en monumenten en landschappen aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Met eenzelfde stemuitslag verklaart de Commissie dat het haar toegewezen gedeelte van de administratieve begroting conform is met de inhoud en de doelstelling van de algemene uitgavenbegroting.

B . LANDINRICHTING (Sectie 73)

1. Toelichting van de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

Voorafgaandelijk geeft de Gemeenschapsminister toelichting over de ontheffing van de verjaring van een volledig geldige schuldvordering van 439.254 BF (BTW incl.) van de NV Belgroma. Artikel 18 van het ontwerp decreet tot aanpassing van de uitgavenbegroting beoogt, naar analogie met het eerder door de Vlaamse Raad goedgekeurde artikel 110

van het decreet betreffende de uitgavenbegroting 1989, een overigens volledig geldige schuldvordering van 439.254 BF (BTW incl.) te ontheffen van de verjaring.

Omwille van het standpunt van het Rekenhof in analoge gevallen werd de onderhavige factuur als verjaard beschouwd. De NV Belgroma heeft op 28 november 1990 gevraagd deze verjaring op te heffen. Dit geval is trouwens volledig analoog aan dat waarvoor bij artikel 110 van het decreet betreffende de uitgavenbegroting 1989 de verjaring werd opgeheven van de factuur nr. 80/699 van 17 november 1980 van dezelfde vennootschap.

De nodige kredieten zijn vastgelegd en geven evenmin aanleiding tot een aanpassing van het ordonnanceringskrediet.

Aangezien de prestaties reëel geleverd en door het Bestuur (ATD) aanvaard werden en er inhoudelijk geen betwisting bestaat met het Rekenhof, is het billijk het formele bezwaar voortvloeiend uit de wet van 6 februari 1970 betreffende de verjaring van de schuldvorderingen ten laste van de staat op te heffen, temeer gelet op de talrijke en in verschillende sectoren reeds bij decreet aanvaarde precedënten.

De Gemeenschapsminister verwijst vervolgens naar een algemeen overzicht van de aanpassingen die zich in zijn bevoegdheidsdomein opdringen.

Voor de Sectie 73 — Landinrichting is er een netto-aanpassing in meer van 12,2 miljoen frank (11,2 miljoen frank lopend jaar en 1,0 miljoen frank vorige jaren) in de sector niet-gesplitste kredieten, op een initieel krediet van 1.090,3 miljoen frank. De vastleggingskredieten en de ordonnanceskredieten blijven ongewijzigd.

— Basisallocatie 12.01.73 — Algemene Werkingskosten en andere dan deze bedoeld in de overige basisallocaties : oorspronkelijk bedrag : 5,4 miljoen frank ; bijkrediet vorige jaren NGK + 0,2 miljoen frank.

De verblijfsvergoedingen voor de maand oktober 1989 ten behoeve van de muskusratvangers, ter betaling voorgesteld met ordonnantie 90/61696 ten bedrage van 198.600 frank werden wegens een materiële vergissing (verkeerde adressering) niet in betaling gesteld in 1990.

Aangezien het beschikbaar krediet 1990 inmiddels volledig werd vastgesteld dient thans daartoe dan ook een bijkrediet van 0,2 miljoen frank worden voorzien.

— Basisallocatie 12.28.73 — Allerhande uitgaven in verband met de onbevaarbare waterlopen. Lopende uitgaven in verband met de afwatering, de bescherming van oevers en dijken, van de waterlopen van eerste categorie : oorspronkelijk bedrag : 375,3 miljoen frank ; bijkrediet vorige jaren NGK : + 0,8 miljoen frank.

Onderstaande schuldvorderingen betreffen achterstallige betalingen voor 1987, 1988 en 1989.

Polder Vlassenbroek	12.044 frank
NV Zeekanaal en Haveninrichtingen Brussel	208.072 frank
NV Zeekanaal en Haveninrichtingen Brussel	385.289 frank
Stad Mechelen	151.402 frank
(werkingskosten pompgemaal Vrouwvliet 1987)	
Totaal bedrag achterstallige schuldvorderingen :	
	756.807 frank

Het bijkrediet van 0,8 miljoen frank strekt ertoe deze achterstallige betalingen, welke pas door de betrokken instanties

werden aangevraagd nadat de beschikbare kredieten 1990 waren afgesloten, alsnog te vereffenen.

Volledige interne compensatie en compensatie van NGK vorige jaren op de basisallocaties 11.43 (Sectie 14 — Centrale Diensten) 12.01 en 12.30 (Sectie 71 — Leefmilieu), 12.33 (Sectie 72 — Natuurbehoud en groenvoorziening) en 12.01 en 12.28 (Sectie 73 — Ordening van het platteland) of tezamen 1,8 miljoen frank.

Deze compensatie wordt bereikt door de aanpassing in de begroting, NGK, en omvat tevens een gedeelte van de vermeerdering op de basisallocaties 41.41.73 — **Werkings**toelage aan de Vlaamse Landmaatschappij en 74.01.73 (uitrusting muskusratvangers).

Basisallocatie	HP	Goedgekeurd bedrag	Voorgestelde		Voorstel Aanpassing
			+	—	
'B.A. 12.28.73	—	375,3	—	12,9	362,4
B.A. 74.01.73	—	10,0	5	—	15,0
B.A. 41.41.73	LW	656,7	6,1	—	662,8

Verskil tussen vermeerdering en vermindering :

— 1,8 miljoen frank

a) Basisallocatie 74.01.73 (Aankoop machines, meubilair, materieel en vervoermiddelen, . . .)

Met het oog op een betere organisatie van de **muskusrat**-bestrijding is het nodig dat de muskusratvangers beschikken over goede terreinvoertuigen en vaartuigen voor kleinere waterlopen. Het beschikbare krediet op basisallocatie 74.01.73 (10 miljoen frank) voor 1991 zal grotendeels gebruikt worden voor een gedeeltelijke vernieuwing (12 ex) van het wagenpark (40 voertuigen waarvan ongeveer de helft aan dringende vervanging toe is).

Aangezien het aldus niet mogelijk is ook vaartuigen aan te schaffen (ongeveer 1 per provincie) is de verhoging van het krediet op basisallocatie 74.01.73 met ongeveer 5 miljoen frank noodzakelijk.

b) Basisallocatie 41.41.73 (Werkings

toelage aan de Vlaamse Landmaatschappij).

Hier zijn aanpassingen, omwille van beslissingen die sinds 30 juli 1990 door de Vlaamse Executieve genomen werden. Het betreft hier de uitvoering van het akkoord van de sectoriële sociale programmatie dat afgesloten werd op 14 september 1990.

Totale werkelijke kosten voor de uitvoering, van de sectoriële programmatie :

— voor 1990 :	weddecomplementen :	215.611
	maaltijdcheques :	1.004.000
		1.219.611
— voor 1991 :	weddecomplementen :	3.613.705
	zaterdagprestaties :	200.000
	maaltijdcheques	1.080.705
		4.893.705

Afgerond is hier een verhoging van het krediet op basisallocatie 41.41.73 met 6,1 miljoen frank voorzien.

Bovendien kent het verdelingsbesluit van het provisioneel krediet (B.V.E. 174/91) aan basisallocatie 41.41.73 een bijkomend bedrag toe van 13,0 miljoen frank, zodat de totale vermeerdering voor dit artikel op 19,1 miljoen frank komt.

c) De gevraagde verhoging kan echter binnen de sectie worden gecompenseerd door vermindering van het krediet op basisallocatie 12.28.73 — Onderhoud van onbevaarbare waterlopen, inbegrepen dijken, met 12,9 miljoen frank. Het gaat hier om een loutere compensatie daar een betere organisatie van de muskusratbestrijding een rechtstreeks effect heeft op de onderhoudstoestand der onbevaarbare waterlopen, met andere woorden er is een nauw verband tussen de beide basisallocaties, zeker voor wat de muskusratbestrijding aangaat.

De werkelijk benodigde vastleggingen 1990 op dit artikel beliepen 326,7 miljoen frank zodat zelfs na de voorgestelde compensatie, er nog een groei van de beschikbare financiële ruimte is van 10,9 % namelijk van 326,7 miljoen frank naar 362,4 miljoen frank.

2. Bespreking

Een lid vestigt de aandacht op de problemen die zich stellen bij het ruimen van onbevaarbare waterlopen en meer bepaald inzake het deponeren van het slib op de oevers. De boordeigenaars moeten wettelijk gedogen dat de slibspecie op de oever wordt gedeponereerd op een vrije zone van 5 m breed langsheen de oever. Nochtans worden er bouwvergunningen afgeleverd voor constructies en beplantingen tot op 3 m van de oever. Hierdoor wordt het mechanisch ruimen fel bemoeilijkt, wat een aanzienlijk meeruitgave teweegbrengt op het budget ruiming onbevaarbare waterlopen. Vooral in de bebouwde zones waar men terreinen ophooft, afluagt, moet te veel ruimingswerk manueel gebeuren.

Hij pleit voor meer overleg en samenwerking tussen de Diensten van de Vlaamse Gemeenschap wat kostenbesparend werkt. Deze besparingen kunnen dan aangewend worden voor de muskusratbestrijding.

De Gemeenschapsminister stipuleert dat deze aangelegenheid tot de bevoegdheid behoort van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, maar dat hij niettemin het probleem aan de aandacht van de bevoegde diensten zal overleggen.

Een ander lid verzoekt om verduidelijking in verband met de vereffening van de achterstallige betalingen voor 1987, 1988 en 1989 ten belope van 12.044 frank (Polder Vlassenbroek).

De Gemeenschapsminister deelt mede dat de continue werking van de pompgemalen op het net van de onbevaarbare waterlopen van eerste categorie, verzekerd wordt, via beheersovereenkomsten afgesloten door de Landelijke Waterdienst met andere besturen, onder meer NV Zeekanaal en Haveninrichtingen Brussel, Polder Vlassenbroek en Stad Mechelen. Deze besturen dragen de kosten voor de werking van de pompgemalen en vorderen ze terug van de Landelijke Waterdienst. Het achterstallig karakter van deze facturen is te wijten aan het laattijdig indienen, namelijk na afloop van het betrokken dienstjaar.

De Gemeenschapsminister merkt op dat het om een globaal bedrag over drie jaar gaat.

3. Stemming

Ter stemming gelegd, worden de begrotingsartikelen en decreetsbepalingen die aan de Commissie werden toegewezen inzake landinrichting aangenomen met 6 stemmen bij 2 onthoudingen.

Met eenzelfde stemming verklaart de Commissie dat het haar toegewezen gedeelte van de administratieve begroting conform is met de inhoud en de doelstelling van de algemene uitgavenbegroting.

De Verslaggever,

De Voorzitter,

M. TYBERGHIEN-
VANDENBUSSCHE .

R. VAN ROMPAEY
